FOTBALUL HUNEDOREAN la...microscop

Ciclul nostru de raiduri-anchete, dedicate fotbalului în regiuni, continuă azi cu o nouă pagină în care am înserat cifre, aspecte și fapte culese din fotbalul de pe meleagurile Hunedoarei. Înainte de toate vă mărturisim că aici, în cetatea oțelului și a fontei, la Deva, în orașele minerilor de pe Valea Jiului și în alte localități, sportul cu balonul rotund este atracția numărul unu. Pretutindeni el captează oamenii, îi pune în mișcare, îi aduce pe stadioane pe orice timp și la orice meci, de categoria A, B, C sau de regiune.

Dacă acesta este interesul oamenilor pentru fotbal, să vedem ce oferă regiunea, în prezent și în perspectivă. Deci, să punem fotbalul hunedorean la... microscop.

O PLECARE VERTIGINOASĂ, DAR...

Ați ghicit probabil că este vorba de startul uneia din cele mai vechi și mai îndrăgite echipe a minerilor — JIUL. Revenită, după o absență de patru ani în campionatul primei categorii a țării, formația din Petroșeni a avut o plecare senzațională (7—0 cu Steagul roșu). Compusă din jucători fără nume sonore (Casandra, Peronescu, Ion Vasile, Stoker, Toia etc.) **și pregătită de un antrenor tînăr în ale meseriei** (Ștefan Coidum), **Jiul a atras atenția prin jocul său simplu, deschis, cu accente pronunțate pe ofensivă chiar și atunci cînd se afla în deplasare (amintiți-vă de partidele Steaua—Jiul, Dinamo București—Jiul). Meritele, desigur, aparțin deopotrivă atît celor ce pregătesc echipa, jucătorilor care participă cu interes și seriozitate la procesul de antrenament, cît și conducerii secției de fotbal care acordă tot sprijinul pentru rezolvarea problemelor pe care activitatea zilnică o reclamă.**

Partidele bune au alternat însă cu comportări neașteptate, ale căror rezultate au împiedicat pe reprezentanții minerilor să ocupe un loc care să-i pună cît mai la adăpost de asaltul de primăvară al echipelor codașe, aflate în zona locurilor 13—14. Demn de subliniat este faptul că antrenorii cît și jucătorii sînt conștienți de lipsurile manifestate în prima parte a campionatului și că sînt hotăriți ca în perioada premergătoare returului, să le elimine.

TINEREȚEA E DE VINĂ! — ZIC UNII

Dacă la Petroșeni există acest optimism sănătos, la Lupeni vechea colegă de drumeție din categoria B, echipa Minerul, are o altă soartă. Perspectiva este sumbră. Cei din Lupeni merg cu pași mari spre unul din locurile care contrazic tradiția. Una din cauze este pusă pe seama întineririi echipei, ceea ce constituie un adevăr. Dar nu e mai puțin adevărat că, la ora actuală, pregătirile echipei se desfășoară în mod cu totul necorespunzător. Un singur exemplu: **toată zestrea minerilor stă în două mingi și un rînd de echipament** (o echipă de categorie orășenească nici nu se încumetă să pornească la drum numai cu așa ceva!). Consiliul asociației sportive (președinte tov. **Iosif Furnea**) motivează această stare de lucruri prin situația grea financiară pe care o are din anii trecuți. O fi, dar la urma urmei, din vina cui s-a făcut acea risipă? Sau cine împiedică asociația să-și strîngă cotizațiile de la membrii săi? Ambele întrebări privesc deopotrivă și conducerea secției de fotbal care de multă vreme lasă ca echipa să se descurce cum o știi.

UN SIMPLU GEST CONTEAZĂ!

Cîteva cuvinte și despre Metalul Hunedoara, echipă care-și reface încet, dar sigur, o poziție pe care cîndva a pierdut-o, datorită unor grave greșeli comise pe toată filiera fotbalului local. Antrenată cu seriozitate de **Gh. Bărbulescu**, echipa metalurgistă, în majoritate compusă din tineri promovați de la echipa de juniori, a încheiat prima parte a campionatului pe primul loc. Formația are o atitudine disciplinată în teren (nici o suspendare pînă acum) și o concepție de joc apropiată de cerințele actuale. Așadar, Hunedoara speră la un loc în B și apoi în A. Aceasta este și explicația pentru care publicul local își urmărește cu simpatie echipa preferată, sprijinind-o, la fiecare meci, cu acea căldură și pasiune proprie oțelarilor și furnaliștilor.

Un singur deziderat, poate de mică importanță, dar indispensabil: **conducerea combinatului siderurgic să acorde mai mult sprijin echipei.** Chiar și simplul gest de a asista la un antrenament al băieților, de a-i îmbărbăta înainte de întrecere, contează enorm. Nu de alta, dar lucrurile s-au schimbat radical de la cele întîmplate cu ani în urmă.

TREI SECVENȚE DIN CAMPIONATUL REGIONAL

- Cine face spectacolul?
- Suspendări egale cu un campionat și jumătate!
- Un refren obișnuit: azi, reprogramări.

Aminteam la început că în campionatul regiunii activează 14 echipe. Prima parte a întrecerii a luat sfîrșit avînd în frunte două echipe care se detașează net, valoric, de celelalte: **Știința Petroșeni** și **Aurul Brad.** Ambele formații au în componența lor jucători tineri, dornici de afirmare, care dovedesc preocupare pentru calitatea jocului. Cu încă cîteva excepții, restul echipelor dovedesc o pregătire total necorespunzătoare, au loturi de jucători bătrîni, cine știe de cînd și de pe unde aciuiați. Iată două păreri care confirmă cele spuse: **I. Todorov-Deva: „Personal mă duceam la stadion, nu să văd cum aleargă 22 de inși după un balon pînă cînd leșină, ci să văd cît de cît și ceva spectacol"; A Trifan-Brad: „Te buinește risul, uneori, cînd vezi cum joacă unele echipe, cum ar fi I.G.O. Deva, Minerul Vulcan, Voința Ilia etc.".**

În asemenea condiții, firesc, o lipsă generează altele. Una din ele, foarte periculoasă, s-a manifestat pregnant în decursul turului: **goana cu orice preț după puncte, pentru „supraviețuire".** Lipsiți de educația necesară, jucătorii forțează victoria, protestează la arbitri, recurg la obstrucții, își lovesc partenerii de joc, dau naștere la scene penibile, la care, din păcate, se alătură și unii spectatori pătimași (ex. la Minerul Ghelar, Minerul Vulcan, I.G.O. Deva etc.). Pentru edificare, o cifră: **numărul suspendărilor date în prima parte a campionatului însumează 41 de etape, ceea ce echivalează cu jocurile unui campionat și jumătate!** Rare sînt cazurile cînd un conducător sau antrenor intervine în joc pentru a lua măsuri drastice de temperare a jucătorilor proprii. Un singur exemplu, unic în felul său, s-a întîmplat în meciul dintre Aurul Brad (echipă clasată pe locul 2, antrenată de fostul internațional Băcuț II) și Constructorul Hunedoara. Atunci, doi jucători de la Brad s-au manifestat nesportiv față de adversari. Băcuț, după ce le-a atras atenția, i-a scos de pe teren pe amîndoi și avînd drept la o singură înlocuire, a jucat, la un moment dat, numai în 10 oameni.

O altă latură negativă a campionatului o constituie absențele nemotivate de la meciuri ale echipelor (I.G.O. Deva, Dacia Orăștie, Parîngul Lonea și altele). Normal ar fi ca, în asemenea cazuri, comisia regională de fotbal să omologheze cu 3—0 rezultatele în favoarea echipei prezente pe teren și la nevoie chiar să elimine din competiție formațiile recidiviste. Dar comisia nu se prea grăbește să facă așa ceva, creînd suspiciuni de simpatie față de o echipă sau alta (după locul de baștină al membrilor comisiei). Sau dacă ia o decizie, nu este statornică. Concludent este următorul fapt: I.G.O. Deva a absentat de la meciul cu Textila Sebeș. După două zile se dă publicității omologarea rezultatului în favoarea șebeșenilor, prin neprezentare. După un timp îndelungat, comisia revine însă la propria ei decizie și dă publicității reprogramarea. Ce naiba, nu se făcea ca tocmai echipa din Deva să fie neprotejată! Și, uite așa, Dacia Orăștie și-a adus și ea aminte că a suferit o penalizare asemănătoare și a cerut același lucru. Astfel, refrenul „azi reprogramări" a devenit ceva obișnuit.

Pe la Consiliul regional UCFS Hunedoara se vîntură ideea că la baza reprogramărilor stau argumente serioase: greutățile financiare ale unor echipe, lipsa de mijloace de transport etc. etc. etc. S-avem pardon, vorba lui Caragiale, dar la urma urmei nu este literă de lege ca un campionat regional să aibă musai 14 echipe! Păi, dacă vrem numai să ne aflăm în treabă, atunci noțiunea de existență a unui campionat regional, ca verigă de trecere de la inferior la superior în fotbalul nostru, nu-și mai are nici un sens, nici o rațiune.

CINE VINE DIN URMĂ ȘI CE PREGĂTIRE ARE?

Nu se poate afirma că problema schimbului de mîine al viitoarelor cadre de fotbaliști ar fi total neglijată în regiune. Există ceva care vine din urmă. La Călan, la Lupeni, Brad, Petroșeni, la Hunedoara și în alte orașe pe lîngă echipele de seniori se ridică o generație talentată, îndrumată cu competență de antrenori, foști cîndva jucători de fotbal. Bunăoară, în afara celor 26 de juniori ai echipei Jiul, antrenați de Vasile Lazăr, la Petroșeni există încă 13 echipe de copii care și-au încheiat nu de mult prima jumătate a competiției lor. Diverse campionate, pe plan local, au fost organizate și în orașul Hunedoara, pentru copiii din școlile generale, licee și din școlile profesionale.

Ceea ce se face în raport cu cerințele regiunii este însă foarte puțin. Și cu toate acestea comisia regională se împacă cu ideea constatărilor făcute la unele echipe (A.S. Cugir, Mureșul Deva, Minerul Ghelar, Unirea Alba etc.) care ori că nu se preocupă deloc de creșterea tinerelor cadre (culegînd din grădina altora), ori că se ocupă superficial, ca să „iasă pasența" cu numărul echipelor de juniori. Mai mult, cei răspunzători aproape că nici nu se interesează de modul cum sînt pregătite echipele de juniori, ce grijă li se acordă copiilor pentru învățarea fotbalului, cine se ocupă de acestia și ce pregătire au. Ne mai mirăm atunci de ce cînd acei care trec de juniorat și sînt promovați în echipele de seniori nu au cunoștințele necesare cerințelor fotbalului modern? Ne mai mirăm de ce jocurile din campionatul regional au un nivel atît de scăzut!

Pentru că tot sîntem la acest capitol, să amintim de un centru de pregătire a juniorilor și copiilor din orașul Hunedoara care, cu doi ani în urmă, a fost desființat de organele locale pe motiv că n-a dat rezultate. Măsura a fost arbitrară, deoarece atunci cînd vrei să faci ceva, nu te apuci să distrugi totul ci iei măsuri pentru înlăturarea deficiențelor, pentru îmbunătățirea activității. Așa stînd lucrurile, sugerăm federației de specialitate să ajute orașul Hunedoara pentru reînființarea centrului. Tradiția reclamă cu insistență acest centru, mai ales dacă avem în vedere că sînt condiții pentru înființarea lui, că Hunedoara este un oraș puternic, muncitoresc, cu peste 29 000 de copii și tineri, majoritatea din ei gata oricînd să învețe abecedarul fotbalului. Despre același lucru ne-a vorbit și antrenorul Vasile Lazăr: „Se simte urgent nevoia unei pregătiri organizate la Petroșeni și sprijinită de federație. Valea Jiului a dat, în trecut, jucători de valoare fotbalului, legați trup și suflet de mineri, dar de la generația lui Crișnic, Vasiu și compania nu a mai apărut nimic".

★

Acestea sînt, în linii mari, cîteva din aspectele principale ale fotbalului hunedorean. După cum se vede, balanța lipsurilor înclină mai mult decît cea a realizărilor. Un motiv destul de puternic pentru mobilizarea tuturor factorilor chemați să sprijine dezvoltarea și îmbunătățirea continuă a acestui frumos sport. Să analizăm cu spirit de exigență tot ce frînează activitatea fotbalistică, să atragem în munca de lichidare a deficiențelor tot ce are regiunea mai bun pentru ca în viitorul apropiat, Hunedoara să se înscrie — și pe linia fotbalului — printre regiunile fruntașe ale țării.

Stelian TRANDAFIRESCU

CÎTEVA CIFRE

- *Hunedoara are o echipă de categoria A (Jiul), două de B (Minerul Lupeni și A. S. Cugir) și patru echipe de categoria C (Metalul Hunedoara, Mureșul Deva, Victoria Călan și Aurul Zlatna).*
- *14 echipe își dispută titlul de campioană regională, 65 activează în campionatele raionale, iar cîteva zeci se întrec în competițiile orășenești.*
- *Pe lîngă cele 7 echipe de juniori care participă în campionatul republican, încă 13 formații se întrec în competiția organizată pe plan regional, concomitent cu întrecerea seniorilor.*
- *Jucători în activitate: 22 de categoria A; 36 de B; 72 de C; 210 de regiune; 732 de raion și peste 350 de juniori, la care se adaugă cei din categoriile orășenești.*
- *Fondul de arbitri al regiunii se ridică la cifra de 42 — din care 11 au clasificare pentru categoriile republicane (B+C+juniori).*
- *Terenuri de joc: 28 practicabile. Cel mai bun este stadionul din Hunedoara. Urmează, în ordine, cele din Petroșeni, Lupeni, Cugir. (Aici nu sînt puse la socoteală terenurile simple din mediul rural, omologate pentru jocurile din campionatele raionale).*

Portarul echipei Jiul Petroșeni, ION VASILE, s-a remarcat în mod deosebit în acest tur de campionat.

Iată-l într-o intervenție spectaculoasă, pe stadionul „23 August".

Asemenea întreruperi de joc, din cauza actelor nesportive, au fost numeroase în campionatul regional. (Instantaneu de la partida I.G.O. Deva — Minerul Teliuc) Foto: ILEANA TEREK